

Evo nas opet, uskoro profesionalni amateri, još koji vikend i dobivamo naše diplome.

Culi smo da su pripreme oko ispita veće od priprema kvalitetnog roštilja kakvog pamtim iz Paklenice i čini se da bi mogao potrajati barem tjedan dana. Da nam nebi nešto promaklo sa osmijehom od uha do uha prisjećamo se lijepih momenata i svega iza nas. Upoznavanje sa sportskim penjanjem (prevezivanje, razni cvorovi, komunikacija) i kretanjem po stijeni da bi ispred sebe rusili minimalno prije naseg uvoda u klasične smjerove. Upoznavanje sa opremom od koje su nekima srcu najdraži postali čokovi (zbog svoje jednostavnosti korištenja) u sali govoreći da ćemo ih kupovati na bukete. Friendovi su bili pouzdani kazu ljudi, ali za nas djep trenutno preskupi, dok nas je na spomen klinova hvatala fjaka, jer ipak sve to treba zabiti u stijenu, a onda nasoj navezi ostaviti da kupi iza nas (oprosti Andrija na svih 5 klinova koje sam zabio). Izradjivali smo sidrista, vježbali abseil, prusiciranje i razne načine rada sa spravicom (autoblock, razna odblokiranja u slučaju davanja konopa nasoj navezi). Dotakli se prve pomoći i meteorologije i stvarno puno naučili, da bi roštilj po roštilj, vikend po vikend dobili priliku penjanja prvenstvenih smjerova i iskusili guste penjanja nepoznatog (barem nama). Crtali smo skice istih i u sali pričali kako bi bilo lijepo dodati znak gdje se može zagradelat, a gdje popit pivo. Puno lijepih stvari, često bi promislija "Je mi dobro u školi pod budnim okom naših instruktora". Do sad nas fokus je bio penjanje, ali su svemu tome može se dogoditi i nezgoda, bila mala ili velika i tu nastupa naše sljedeće predavanje u prostorijama HGSS-a uz predavaca Mladena Muzinica, (sistemi podizanja i spustanja). Na pitanja o svetom Bernardu naši instruktori bi sa smijehom odgovarali i dali do znanja da će biti zabavno ali na trenutke komplicirano. Budemo li pažljivi neće nam se moći previše smijati.

